

Smyslem této práce bude připomenout zásadní postavení dvou nejdůležitějších okolností vylučující protiprávnost v české trestně právní úpravě: krajní nouzi a nutné obrany. Pokusím se tak učinit formou podrobného rozboru těchto dvou institutů se zaměřením na pojem překročení, jeho znaky, charakteristiky a určité výkladové problémy, které tyto pojmy vzbuzují. Dále se budu věnovat důsledkům, a to především právním, které vycházejí z faktu překročení právních podmínek jednání v nutné obraně nebo krajní nouzi. Zároveň podrobím českou právní úpravu podrobnějšímu srovnání s právní úpravou francouzskou a ve stručnosti i s jinými právními úpravami.

Objem informací, pojmů, faktů i teoretických úvah, které toto téma doprovází, je enormní. Jsem si vědom, že v prostoru mi vyhrazeném není pochopitelně možné všechny relevantní informace analyzovat do detailu. Je však možné, a to bude můj prioritní cíl, se touto problematikou zabývat tak, aby byly uvedeny a zmíněny všechny klíčové charakteristiky předmětných institutů alespoň ve srozumitelné míře.